

Refleksjoner rundt det å være ny-kolonist.

V Helga i Fjøsveien 2 [Tittel]

Velger å dele dette for kanskje kan også dere som har eid hytte både 10 og 40 år, nikke gjenkjennende. Dette innlegget holdt jeg på vårmøtet 24.04.23 hvor ca under 1/3 av alle kolonistene deltok. Ps tenk om vil kunne ha en felleskveld hvor kolonister kunne fortelle anekdoter fra sine første år. Hadde sikkert blitt mye latter.... og forbauselseskommentarer.

Du står på venteliste i maaange år. Du får en telefon, en av hyttene du har ønsket, kan bli din, hvis du vil ha den da. Den enorme gleden!

Jeg satt i nord da jeg fikk denne telefonen. Fjøsveien. Vi hadde sommerfjøs for våre to kyr da jeg voks opp. Saken var klar. Hytta skal hete Sommarfjøs.

Har hatt hytta fra 24.juni 2021, altså pr dato 1 år og 10 mnd.

Dere er nye for hverandre, du og hagen din. Utfordringa er stor. Hva med å gjenskape det du husker fra Yves St Laurents blå hage i Marakesh? Ha ha.. ikke overgå deg selv. Jeg har malt mye blått, dersom noen skulle lure....

Hagen skulle i alle fall bli min. Her må det handles. Jeg begynte litt her og litt der, og endret/endrer fortsatt på oppstarta prosjekter.

Det er mye for en godt voksen person som stort sett holder på alene. Jeg må innrømme at jeg tenkte at kolonihageforbundet burde ha forbud mot å tildele hytter til enslige folk over 75 år. Hva?? Jeg er i alle fall enig med helseminister Kjerkhof om at godt voksne bør ta ansvar for eget liv og velbefinnende. Å ha en hage er livgivende, energi og kreativitetsfremmende.

Sommeren 2022: Det var mange utfordringer i mitt indre liv, for å si det sånn. Flere nære folk døde på meget kort tid. Om det er noe man kan forvente i min alder kommer man ikke bort fra at sorg og tap er tårefyllt og tappende.

Midt oppi dette fikk jeg skriftlig klage i den blå postboksen min. Dårlig plenklipping.

Jeg må medgi at jeg ble ganske sint. Og jeg er takknemlig for dette. Sinne er en sunnt, det trakk meg bort fra alt det trist. Jeg som lot kløveren min være mat for bier og alt annet levende kryp i hagen. Argumentasjonsrekka mi var lang, den trenger jeg ikke å dele med dere. I tillegg ble jeg flau, trodde jeg var den eneste som hadde fått klage, trodde alle snakket om meg, ho nye som ikke skjøtter hagen sin. Ante ikke at det er ganske vanlig å få klager, bare at ingen snakket om det.

For det er noe med denne tause kunnskapen som ligger innenfor kolonihagens gjerd, som man verken opplyses om eller spør om før det er aktuelt.

Refleksjoner rundt det å være ny-kolonist.

V Helga i Fjørsvieien 2 [Tittel]

Kanskje er det fortsatt mange av dere gamle kolonister som fortsatt ikke kjenner alle hagens uskrevne regler, eller som har ulike oppfatninger om disse reglene.

Kolonihagekonseptet er egentlig en meget spesiell blanding av det å hegne om privatlivet og å delta i fellesskapet. Ifølge kolonihageforbundet er det strenge krav til vedlikehold og deltakelse. Hagene er for de som vil delta i fellesskapet og har tid til å bidra også utenfor egen port.

Så jeg forstår at man må få klage. Kanskje bør det være åpning for noe tabbekvote den første tida. En hage utformes ikke på 1 år. Kanskje burde man vurdere å gi oss nye en annen form for tilbakemelding. Eks pålegge oss å delta regelmessig på ÅpenTopp.

Antallet beboere i Rodeløkkens kolonihage tilsvarer vel landets minste kommune, Utsira, som har 208 innbyggere.

Jeg er fra ei lita bygd hvor alle hilste på alle. Jeg er klar over at slike regler ikke gjelder i en storby. Under koronatida hvor folk bare så deprimerte ut og snudde seg bort eller gikk omveier når man møttes på gata, valgte jeg å gjenoppta det å hilse på ganske så mange ukjente. Tenkte at vi trengte et smil. Og selvfølgelig overførte jeg det til kolonihagen. Forstod etter hvert at det ikke er helt vanlig at alle hilser på alle. Jeg velger nå å fortsette med det, og jeg hilser både på katter og hunder. Jeg forstår at man ikke uten videre går inni naboens hage uten å bli invitert, det er ok og det er sånn det må være. Prøver å ta gjester med på rundtur i hagens gater. Så mye ulikt, så mye inspirasjon både for de og meg.

Pliktarbeidet. Ordet er ikke akkurat positivt ladet, og gir meg nesten følelse av å ville stritte imot/sluntre unna og heller betale en avgift.

Heldigvis så prøver jeg å variere hvor jeg går på do, og hvilken utgang jeg benytter når jeg går ut av hagen. Det har bidratt til at jeg utføre pliktarbeidet med tanke på at fellesarealer forskjønnes.

Å stille i uformelle større sammenhenger, eks på søndagskafeene, har vært en utfordring : hvor skal jeg sitte, jeg kjenner ingen. For min del er jeg heldig at et søskenbarn og kona hans har hytte i hagen. Jeg kan gå sammen med de. Ikke alle nye kjenner noen.

Savner mer uforpliktende og mindre sammenhenger . Eks å kunne ta med en kaffekopp til Sveinstua en gang i uka, bare snakke om hva som helst, selvfølgelig gi og få gode hage råd. Hensikt: bli kjent med andre kolonister.

Refleksjoner rundt det å være ny-kolonist.

V Helga i Fjøsveien 2 [Tittel]

Avslutningsvis:

Denne tause kunnskapen: Jeg blir spurt om jeg har flyttet inn. Ja, jeg er regelmessig på hytta gjennom hele vinteren, mater fuglene, drikker te, tar bilder mv. Nei, flytte inn betyr overnatte, ha hytta som hovedbolig gjennom hele sommeren. Vet ikke om jeg er helt klar for faste overnattinger enda. Jeg velger fortsatt å gå til og fra Sommarfjøsén min sånn som vi gjorde da jeg var lita.

Og jeg skal gjøre hva jeg kan for å skjømte hagen min sånn at jeg kan unngå å få nye lapper i den blå postkassen. Jeg vet at jeg er ekstremt heldig, og jeg vet at ca 8000 står på venteliste.

Og nå er det sesongstart 2023. Snart fylles hagen av den herlige eddikdufta. Her skal ugresset fjernes fra fellesveiene.

Og nå åpnes portene slik at allmennheten får tilgang til hagen vår. Det er godt for det bidrar forhåpentligvis til at kolonihagene kan bestå i «uendelig tid»

Helga Dorteáa Dahle i Fjøsveien 2.